послуг. Методи досягнення даних завдань вже відомі – це комплексний, всебічний аналіз ринку, прогнозування попиту, цін, створення нових або удосконалення вже існуючих продукції та послуг, активна реклама та , на нашу думку, головне, координація зусиль держави з будівельними організаціями щодо планування та фінансування.

Виходячи з цього, можна сформувати принципи маркетингового підходу стосовно управління будівельною галуззю:

-всебічно вивчати стан і динаміку попиту на будівельному ринку;

-ринку, що, в свою чергу, сприятиме більш повному завантаженню виробничих потужностей та реальній ринковій орієнтації підприємств;

-активно впливати на платоспроможний попит споживачів – громадян, формуючи при цьому прогресивну структуру споживання будівельної продукції;

-розширювати асортимент будівельних послуг та продукції, стимулюючи до цього підприємства;

-формувати стандарти якості будівельних послуг та забезпечувати їх дотримання підприємствами;

-формувати цілісну структуру управління будівельною галуззю, яка повинна ґрунтуватись на наукових розробках та сучасних підходах;

-проводити виважену політику щодо стимулювання розвитку галузі тощо.

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ШЛЯХОВОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ

О.І. СЛАВУТА, ст. викладач, І.М. ЩЕРБИНА
Харківський національний університет міського господарства ім. О. М. Бекетова

Шляховий комплекс являється одним із найважливіших складових будь-якої цивілізованої держави і являє собою виробничо-технологічний комплекс організацій і підприємств шляхового господарства, який призначений для будівництва, ремонту та утримання автомобільних доріг, а також належних їм інженерних комунікацій і споруд.

Протягом останніх років дорожня галузь була доведена майже до банкрутства. Існує проблема будівництва сучасних автошляхів із твердим покриттям, якість уже існуючих не відповідає європейським стандартам. Так, у світовому рейтингу американських дослідників, автошляхи України за якістю посідають 133 місце з 148-ми. За даними Укравтодору на 1740 км автомобільних доріг покриття взагалі відсутнє, а їх ремонт можна виконати тільки комплексно [1]. У 2018 році було освоєно, за словами міністра інфраструктури В.Омеляна 35 млрд грн, та відремонтовано 3,8 тис.км.доріг, але якість ремонтних робіт залишається низькою [2].

Відповідно до статті 16 Закону України «Про автомобільні дороги» вулиці і дороги міст та інших населених пунктів знаходяться у віданні органів місцевого самоврядування і є комунальною власністю. Статтею 41 цього Закону визначено, що фінансування будівництва, реконструкції, ремонту та утримання вулиць і доріг міст та інших населених пунктів здійснюється за рахунок місцевих бюджетів, а також інших джерел фінансування, визначених законодавством. Однак, органи місцевого самоврядування не оперативно реагують на проблеми автошляхів і не поспішають із фінансуванням будівництва та ремонту вулично-дорожньої мережі.

Поряд із органами місцевого самоврядування і держава повинна виділяти кошти на ремонт доріг. Недостатнє фінансування дорожньої галузі негативно позначається не тільки на темпах ремонтних робіт, а й на якості дорожнього полотна. До останнього часу кошти на ремонт доріг виділялися по залишковому принципу. Шляхом вирішення проблем в Україні є вивчення та впровадження досвіду розвинених країн світу, зокрема, джерелом фінансування дорожнього господарства цих країнах є спеціальні статті в